

РЕШЕНИЕ

№ 2227

гр. София, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1258** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 1412 от 20.12.2021 г., постановено по н.а.х. дело № 12152/2021 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 3-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №2186/28.07.2021г. на председателя на Държавната агенция „Държавен резерв и военновременни запаси” /ДА „Д.“/, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2,000.00 лева (две хиляди лева), на основание чл.8, ал.2, т.15, и чл.60, ал.2, предл. първо от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН), за нарушение чл. 4, ал. 2, във връзка с чл. 60, ал. 2, предл. 1 от ЗЗНН.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, решението е оспорено касационна жалба от [фирма], с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото НП.

Наведеното касационно основание за нарушение на материалния закон - чл. 348, ал.1, т.1 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро ЗАНН. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че дружеството не е извършило административно нарушение, тъй като задълженията за вносителите на ароматни съединения възникват в случаите, когато те се използват за производство на

енергия и за производство на горива. В конкретния случай, ксилолът не се използвал с такава цел, поради което разпоредбите на регламента не били относими, а дружеството не било задължено лице по §1, т. 11 от ДР на ЗЗНН, вр. чл.23, ал.2 от ЗЗНН, още повече, че за 2020г. не осъществили вносна тежки горива. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът чрез пълномощника си-адв.П., моли за уважаването на жалбата. Алтернативно-наложената санкция да бъде намалена до установения в закона минимален размер.

Ответникът председателя на ДА „Д.“, чрез процесуалния си представител-юрисконсулт З., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата на е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 14.05.2021 г., комисия от служители, упълномощени със Заповеди № РД-10-114/22.04.2020 г. и № РД-10-102/14.04.2021 г. на председателя на ДА Д. извършили проверка, в съответствие с изискванията на чл. 8 от Наредба № 1 от 28.07.2014г. за проверките, извършвани от ДА Д. по ЗЗНН. След направена справка в автоматизираната информационна система (АИС) на деловодството на ЦУ на ДА Д., проверяващата комисия е констатирала, че [фирма], в качеството си на юридическо лице, регистрирано като търговец, което през предходната календар година е извършило на територията на страна дейност по внос на ароматни съединения /ксилол/ - енергиен продукт по Приложение А, Глава 3.4 от Регламент ЕО №1099/2008г., не е представило в ЦУ на ДА Д., в срок до 15.02.2021г. справка-декларация по образец за предходната календарна година - 2020г., с информация за: произведените и/или продадени за потребление количества нефтопродукти по чл.2, ал.1; количествата нефтопродукти по чл.2, ал.1 и тежки горива, възложени за производство и/ или преработка, както и за потребление от тях и/или продадени за потребление; количествата внесени, изнесени, доставени от В., както и тези напуснали територията на страна В. и/ или предназначени за международни морски бункери доставки на енергийни продукти по Приложение А, Глава 3.4 от Регламент ЕО №1099/2008г. и тежки горива; налични количества енергийни продукти по Приложение А, Глава 3.4 от Регламент ЕО №1099/2008г. и тежки горива към 01.01. и към 31.12.; количества нефтопродукти по чл.2, ал. 1 от внос и В., предназначени за запаси за извънредни ситуации; количества нефтопродукти по чл.2, ал.1 от внос и В., продадени на МО, МВР и ДП „Д.“ и предназначени за създаване и/ или възстановяване на държавни резерви, военновременни запаси,

ведомствени военновременни запаси и запаси за извънредни ситуации и целеви запаси от горива, съгласно чл.4, ал.2 от ЗЗНН.

За резултатите от проверката е изготвен Констативен протокол № 1590/14.05.2021г. Прието е, че е нарушена разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от ЗЗНН във вр. с чл. 60, ал.2, предл. първо от ЗЗНН.

С писмо изх. № 2186/25.05.2021г. до изпълнителния директор на [фирма] е изпратена покана за изготвяне на АУАН. На 27.05.2021г., в присъствието на упълномощен представител на [фирма] е съставен АУАН № 2186/27.05.2021г., връчен лично и подписан без възражения. В срока по чл. 44 ал. 1 от ЗАНН в ДА Д. не е постъпило възражение срещу АУАН.

Въз основа на АУАН, при идентично описание на нарушението е издадено процесното НП.

За да потвърди НП, въззивната инстанция е обусловила изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен законът.

Решението е правилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка, като за наличието на съществени процесуални нарушения в оценъчната дейност на въззивната инстанция по отношение на наличната доказателствена маса АС-София град не следи служебно. Такова касационно основание не е релевирано с жалбата.

По отношение дължимия контрол по приложението на материалния закон, АССГ излага следното:

Съгласно чл.4, ал.2 ЗЗНН всички български и/или чуждестранни физически и юридически лица, регистрирани като търговци, както и техните клонове, които през предходната календарна година са извършвали на територията на страната дейности по внос и/или вътрешнообщностни пристигания на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и на тежки горива, както и дейности по производство и възлагане на производство на нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и на тежки горива, изготвят и представят в Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" ежегодно до 15 февруари справка-декларация по образец за предходната календарна година с информация за: 1. произведените и/или продадените за потребление количества нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и тежки горива; 2. количествата нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и тежки горива, възложени за производство и/или преработка, както и за потребените от тях и/или продадените за потребление; 3. количествата внесени, изнесени, доставени от вътрешнообщностни пристигания, както и тези напуснали територията на страната като вътрешнообщностни изпращания и/или предназначени за международни морски бункерни доставки на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и на тежки горива; 4. наличните количества енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и тежки горива към 1 януари и към 31 декември; 5. количествата нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 от внос и вътрешнообщностни пристигания, предназначени за запаси за извънредни ситуации; 6. (изм. - ДВ, бр. 65 от 2020 г.) количествата нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 от внос и вътрешнообщностни пристигания, продадени на Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи и Държавното предприятие "Държавна петролна компания" и предназначени за създаване и/или възстановяване на държавни

резерви, военновременни запаси, ведомствени военновременни запаси, запаси за извънредни ситуации и целеви запаси от горива. Става въпрос за формално задължение, възникващо с факта на вноса или В. на такива продукти по Приложение А. Глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008г. В случая „ксилол“ е включен в 3.4.24 от същото - други ароматни съединения произвеждани в нефтените рафинерии. Ето защо, правилен е изводът на СРС, че от приетите за установени от него факти се доказва осъществяване на вмененото на касатора нарушение от обективна и субективна страна, за което му е наложено административното наказание, във вида и в размера, предвиден в закона.

Предложената от СРС аргументация е съответна на фактическите установявания по делото. Възраженията на касатора, които са преповторени и в касационната жалба, са получили подробен отговор в оспореното решение, поради което касационната инстанция намира за ненужно да я преповтаря, като на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение.

По отношение искането, заявено за първи път в съдебно заседание, за намаляване размера на наложената санкция, е дължимо да се посочи, че касационният контрол е ограничен от въведените с жалбата основания-чл.218, ал.1 АПК, вр.чл.63в ЗАНН. Основанието „явна несправедливост на наказанието“-чл.348, ал.1, т.3 НПК, вр.чл.63в ЗАНН не е релевирано. Отделно от това, дори и надлежно релевирано, то би било неоснователно. За извършеното нарушение на чл.4, ал.2 ЗЗНН, приложимата санкционна норма на чл.60, ал.2, предл.1-во ЗЗНН предвижда санкция, определена в абсолютен размер-2000 лева, което изключва индивидуализацията на наказанието по чл.27 ЗАНН.

С оглед гореизложеното, оспореното решение се оставя в сила.

Предвид изхода на спора, предмет делото, правото на разноси е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева- чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1,вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1412 от 20.12.2021 г., постановено по н.а.х. дело № 12152/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Държавната агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, разноси за касационното производство.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.